

Bruksela, dnia 17 marca 2008 r.

Telewizja mobilna w Europie: Komisja zatwierdza dodanie DVB-H do wykazu oficjalnych norm unijnych

Komisja zdecydowała dziś o dodaniu cyfrowej telewizji komórkowej (ang. Digital Video Broadcasting - Handheld, DVB-H) do unijnego wykazu norm, stanowiącego podstawę harmonizacji świadczenia usług telekomunikacyjnych w UE. Dodanie DVB-H stanowi krok w kierunku stworzenia wspólnego rynku telewizji mobilnej w Europie, co pozwoli wszystkim obywatelom UE na oglądanie telewizji podczas podróży. Do 2011 r. rynek telewizji mobilnej mógłby osiągnąć wartość 20 mld euro, zaś liczba konsumentów na całym świecie mogłaby wynieść 500 mln.

„Telewizja mobilna zostanie przyjęta w Europie, pod warunkiem że będzie istniała pewność technologiczna. Dlatego z zadowoleniem przyjmuję dzisiejszą decyzję podjętą przez Komisję w bliskim porozumieniu z państwami członkowskimi i Parlamentem Europejskim, która zatwierdza DVB-H jako preferowaną technologię naziemnego przekazu komórkowego” stwierdziła Viviane Reding, unijna komisarz ds. społeczeństwa informacyjnego i mediów. *„Następne działania w realizacji unijnej strategii dotyczącej przekazu komórkowego obejmą stworzenie wytycznych dotyczących systemu autoryzacji oraz promocję systemów zarządzania prawami opartych, tak jak DVB-H, na otwartych standardach.”*

Przyjęcie DVB-H w całej Europie zapewni operatorom i branży skalę rynkową niezbędną dla wprowadzenia powszechnej usługi telewizji mobilnej w UE. Wspólna norma europejska będzie również korzystna dla konsumentów, którzy będą mogli oglądać telewizję w telefonach lub urządzeniach komórkowych w każdej chwili i w każdym miejscu w Europie. Po publikacji decyzji Komisji dotyczącej unijnego wykazu norm w Dzienniku Urzędowym UE, państwa członkowskie będą zobowiązane do promowania korzystania z DVB-H. Wyraźne wsparcie dla norm typu DVB jest również jasnym sygnałem dla krajów trzecich, zachęcającym do podjęcia decyzji o wykorzystaniu technologii przekazu cyfrowego i komórkowego przy użyciu standardów DVB-T, DVB-H i DVB-SH.

DVB-H stanowi obecnie najczęściej stosowany standard telewizji mobilnej w UE. W 16 krajach prowadzone są próby systemu lub następuje jego komercyjne uruchomienie. Komercyjne usługi DVB-H są już dostępne we Włoszech, zaś jeszcze w tym roku planowane jest ich uruchomienie w Finlandii, Austrii, Francji, Szwajcarii i Hiszpanii.

Przejrzysty system praw własności intelektualnej oparty na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych warunkach, umożliwiający niską cenę urządzeń, jest kluczem do sukcesu telewizji mobilnej. Dlatego Komisja będzie ściśle monitorowała postęp w tworzeniu pakietu patentowego dotyczącego DVB-H.

W celu szybkiego uruchomienia usługi niezbędne są skuteczne procedury autoryzacji operatorów telewizji mobilnej. W lutym 2008 r. Komisja omawiała najlepsze praktyki w autoryzacji telewizji mobilnej z przedstawicielami branży i państw członkowskich, prosząc wszystkie zainteresowane strony o zgłaszanie uwag. Obecnie przygotowywane są wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w celu ułatwienia jak najszybszego uruchomienia telewizji mobilnej w państwach członkowskich. Proste przepisy i jasne zasady licencjonowania oferują branży pewność prawną wymaganą do uruchomienia usług telewizji mobilnej bez zbędnych przeszkód.

Kontekst:

W lipcu 2007 r. Komisja przedstawiła strategię promowania telewizji mobilnej w Europie (zob. [IP/07/1118](#), [MEMO/07/298](#)). Strategia obejmowała wykorzystanie otwartego standardu DVB-H stworzonego w Europie, przy częściowym wykorzystaniu funduszy unijnych – jako wspólnego standardu naziemnej telewizji mobilnej w Europie. W listopadzie 2007 r. Rada Ministrów Telekomunikacji poparła strategię Komisji Europejskiej dotyczącą telewizji mobilnej (zob. [IP/07/1815](#)).

Komisja jest zdania, że rok 2008 ma kluczowe znaczenie dla upowszechnienia telewizji mobilnej w UE ze względu na ważne wydarzenia sportowe, takie jak mistrzostwa Europy w piłce nożnej oraz letnie igrzyska olimpijskie, które stanowią wyjątkową okazję do podniesienia poziomu wiedzy odbiorców i do uruchomienia nowych usług.

Dalsze informacje:

[MEMO/07/298](#) / [SPEECH/08/144](#)

Art. 17 dyrektywy 2002/21/WE.

Normalizacja

1. Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2, sporządzi i opublikuje w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich listę norm i specyfikacji, które mogą posłużyć za podstawę do wszczęcia procedury harmonizacji w dziedzinie udostępniania sieci łączności elektronicznej, usług łączności elektronicznej, urządzeń towarzyszących i usług. W razie potrzeby Komisja będzie mogła, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2 i po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy dyrektywy 98/34/WE, zażądać od europejskich organizacji normalizacyjnych (Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego — CEN, Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki — CENELEC i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych — ETSI) ustanowienia norm.

2. Państwa członkowskie będą zachęcały do stosowania norm lub specyfikacji, o których mowa w ust. 1, przy świadczeniu usług, udostępnianiu technicznych interfejsów lub funkcji sieciowych, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług i zwiększenia swobody wyboru użytkowników.

Tak długo, jak normy i/lub specyfikacje nie zostały opublikowane zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie będą zachęcały do wdrożenia norm lub specyfikacji przyjętych przez europejskie organizacje normalizacyjne.

W przypadku braku takich norm i/lub specyfikacji, państwa członkowskie będą zachęcały do wdrożenia norm lub zaleceń przyjętych przez Międzynarodową Unię Telekomunikacyjną (ITU), Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) lub Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC).

W przypadku istniejących już norm międzynarodowych, państwa członkowskie będą zachęcały europejskie organizacje normalizacyjne do stosowania ich lub ich odpowiednich części jako podstawę norm, które mają być rozwinięte, chyba, że takie normy międzynarodowe lub ich odpowiednie części okazałyby się nieskuteczne.

3. Jeżeli normy i/lub specyfikacje, o których mowa w ust. 1, nie zostały odpowiednio wdrożone, tak więc że interoperacyjność usług w jednym lub więcej państwach członkowskich nie może zostać zapewniona, wdrożenie takich norm i/lub specyfikacji może stać się obowiązkowe, zgodnie z procedurą określoną w ust. 4, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług i zwiększenia swobody wyboru użytkowników.

4. Jeżeli Komisja zamierza wprowadzić obowiązek wdrożenia niektórych norm i/lub specyfikacji, winna zamieścić w tym przedmiocie odpowiednią informację w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich oraz wezwać wszelkie zainteresowane strony do publicznego wypowiedzenia się w tej sprawie. Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 3, wprowadzi obowiązek wdrożenia odpowiednich norm, zamieszczając wzmiankę o tym, że są one obowiązkowe, na liście norm i/lub specyfikacji opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.